

Den nærmere Udformning af Forskellen i Straffuldbyrdelsen maa imidlertid finde Sted i de kongelige Anordninger, der ifølge Lovforslagets § 55 vil være at udfærdige om Fuldbyrdelsen særlig for hver enkelt Strafart.

Ved disse Anordninger har man foreløbig tænkt sig at overveje Forskelligheder særlig paa følgende Punkter:

1. *Klasseoprykningen* (Progressionen) kan gøres langsommere — ved længere Minimumsfrister for Opholdet i de forskellige Klasser — ved Tugthus end ved Fængsel. Derved opnaas, dels at ved en Tugthusstraf og ved en Fængselsstraf af samme Varighed faar Fangen færre eller mindre Begunstigelser ved den første end ved den sidste Straf, dels at Progressionens Kulmination ved en Tugthusstraf først naas langt senere end ved en Fængselsstraf.

2. *Forplejning*, jfr. Lovforslagets § 42, 1ste Stykke. Justitsministeriet mener ikke, at der bør skelnes mellem de to Straffe paa dette Punkt. Den 1ste Straffelovskommissions ovennævnte Udkast til Anordning kender da heller ikke nogen saadan Forskel.

3. *Dragt*, jfr. Lovforslagets § 42, 2det Stykke. Ligesom i det omtalte Udkast til Anordning § 12 sammenholdt med § 58 foreslaaet vil der kunne fastsættes en Forskel mellem Tugthusfanger og Fængselsfanger i denne Henseende, ud over hvad der følger af, at Fanger, der udstaar kortere Straf end 6 Maaneders Fængsel, ikke skal bære den anordnede Dragt. Forskellen maatte enten bestaa i Dragtens Snit og Udstyr eller (som f. Eks. i Tyskland) blot i Farven. Dog bør under alle Omstændigheder alt, hvad der giver Dragten et nedværdigende Præg (de halvlange Benklæder, forskellig Farve af højre og venstre Ben, de amerikanske Fangedragter o. lign.) undgaas.

4. *Arbejdet*, jfr. Lovforslagets § 41. Der kan være Spørgsmaal om ved Fængsel at aabne Adgang (selv om ikke Ret) til *selvforskaftet Arbejde*, jfr. det første Kommissionsudkastets § 17 og Anordnings-Udkastets §§ 59 og 60, dog ikke saaledes, at Udbyttet tilfalder Fangen, jfr. Lovforslagets § 41, 2det Stykke, hvorefter Arbejdsudbyttet i alle Tilfælde tilfalder Staten, se derimod om Hæfte Lovforslagets § 51, 3die Stykke.

Der kan ogsaa tænkes fastsat en noget længere daglig *Arbejdstid* for Tugthusfanger end for Fængselsfanger, jfr. herved Anordnings-Udkastets §§ 15 og 59 (Strafarbejde 11—12 Timer, Fængsel 8—10 Timer).

Endelig vil der kunne være Spørgsmaal om — ligesom i Tyskland — at fastsætte den Regel med Hensyn til *Friluftsarbejde*, at Fængselsfanger i Modsætning til Tugthusfanger kun med deres Samtykke kan anvendes til Arbejde udenfor Anstaltens Omraade, en Regel, som for øvrigt neppe vil have stor praktisk Betydning.

5. *Arbejdspenge*, jfr. Lovforslagets § 41, 2det Stykke.

Medens der neppe bør fastslaaes nogen Forskel mellem Tugthus og Fængsel med Hensyn til Arbejdspengenes *Størrelse*, saaledes som i Anordnings-Udkastets §§ 27 og 60 (henholdsvis 20 Ø. og 50 Ø. som dagligt Maksimum), synes der at kunne være Spørgsmaal om at statuere en Forskel med Hensyn til Arbejdspengenes *Anvendelse*, idet der kunde indrømmes Fængselsfanger en videre Adgang til ved Hjælp af Arbejdspengene at skaffe sig saadanne Lettelser i Straffuldbyrdelsen, som Anstaltens Ledelse maatte godkende, end der indrømmes Tugthusfanger.

Derimod bør der neppe statueres nogen Forskel med Hensyn til Arbejdspengenes *Udbetaling* saaledes som efter Anordnings-Udkastets §§ 29 og 60, 2det Stykke, hvorefter Fængselsfanger i Modsætning til Tugthusfanger har Ret til at faa Arbejdspengene udbetalt ved Løsladelsen.

6. *Disciplinærstraffe*. Allerede ved Lovforslagets § 53, 1ste Stykke, er der under Nr. 2 (Vand- og Brød-Straf) og under Nr. 4 (Hensættelse i Strafcelle) fastsat en Forskel mellem Tugthusfanger og Fængselsfanger i den omtalte Henseende. Der vil endvidere ikke være noget til Hinder for, at der ved den kongelige Anordning efter § 55 gøres en Forskel med Hensyn til Straffen under Nr. 6, saaledes at Udelukkelse af Arbejdsgodtgørelse hjemles for længere Tid overfor Tugthusfanger end overfor Fængselsfanger. Derimod vil der ikke kunne blive Spørgsmaal om at statuere den i flere fremmede Lande, f. Eks. England og Tyskland, eksisterende Forskel, at legemlig Revselse kun kan anvendes overfor Fanger, der udstaar den strengeste Frihedsstraf, idet saadan Revselse efter Lovforslaget overhovedet ikke kan anvendes overfor Fanger.